

A jó keresztény prédikáció

Az anyag elérhetősége: <http://pepok.hu/>

Készítette: Nemes Ákos

Publikálás: 2017. április. 22-én

Milyen a jó keresztény prédikáció?

Akik Jézus keresztény követőinek vallják magukat, azok joggal elvárják, hogy a jó prédikációnak meg kell felelnie a jézusi elvárásoknak. Azt az Evangéliumot, azaz örömhírt kell közölnie, hogy a Teremtőnk egy feltétel nélkül szerető Isten.

Ebből következik néhány elvárás:

- A prédikáció csak akkor említse az olvasmányt, ha az erről a szerető Istenről szól, vagy Jézus gondolkodását, az akkori kort tükrözi;
- Semmi esetben se szóljon az olvasmányról, ha az Ószövetség büntető Istenét említi, mert ez megzavarhatja az egyszerű hívőt, de a különböző, már tanítás-aktualításukat vesztett mózesi történetek is csak zavarók lehetnek;
- Ugyanígy a prédikáció csak akkor említse a szentleckét, ha az összhangban van a jézusi gondolatokkal, az Evangéliummal;
- A prédikáció alapja mindig az Evangélium legyen, abból is az a gondolat, amit Jézus üzen. De ahhoz, hogy ez egyértelmű lehessen, mindig el kell mondani, meg kell magyaráznia, hogy Jézus korában mit értettek azon a tanításon, milyenek voltak a körülmények. Addig, amíg nem tudjuk, hogy miként gondolkodtak az akkori emberek, nem tudjuk tisztán felfogni a jézusi gondolatokat, szándékot. (Ha a saját gyerekemnek elmesélem, hogy lementem egy üveggel tejért, s a boltos egy nagy kannából kimérte azt, akkor ő ezt biztosan nem érti! El kell mesélnem, hogy ifjú koromban nagy merőkanállal, kannából merték üvegbe a tejet).
- A prédikáció foglalja össze, hogy Jézus mit akart mondani, miért mondta az adott tanítást, s mit mondana, ha ma ugyanolyan helyzetben itt lenne köztünk. MINDEN jézusi gondolat ma is aktuális, mai példákkal magyarázható, mert bár eltelt 2000 év, mi mégsem változtunk.
- Mivel a tanítás a szerető Istenről szól, a prédikáció világítson rá helytelen cselekedeteinkre, jelezze a jó utat, büntudat keltése nélkül is adjon indítást a jobbá váláshoz. Teremtőnk nem azt akarja, hogy büntudatunk legyen, hanem azt, hogy ne vétkezzünk újra, s próbáljuk jóvátenni hibáinkat (tékozló fiú...).
- A jó prédikációban lehetőleg legyen egy mai jó példa, egy követendő cselekedet, személy, ami, vagy aki azt jelzi, hogy nem lehetetlen a jézusi elvárásoknak megfelelni.
- A jó prédikáció sugározza, hogy aki elmondta, hisz benne. Elhangzása után a híveknek is hinniük kell, hogy ők is tudnának jézusi módon élni, csak akarni kell, csak hinni kell benne.
- A jó prédikáció lehetőleg annak a közösségnek szóljon, amelyik abba a templomba jár, s így magára ismer a prédikációban. De ne a „bűnösségén” legyen a hangsúly,

Pesthidegkúti Polgárok Országos Közügyekért (PePOK)

hanem a változtatás képességén. Mivel Jézus azt mondta: „Tegyetek tanítványommá minden embert”, ezért egy-egy rövid prédikáció elkészítésére, elmondására a pap néha kérjen fel a közösségből egy bölcsebb hívőt. Így tudja megfontolt gondolkodásra serkenteni őt, s a többieket is. Ha ez a beszéd esetleg tévedéseket tartalmaz, utána a pap még helyre tudja igazítani.

Milyen eredménye kell hogy legyen a jó prédikációnak?

- Az Evangéliumban lévő jézusi gondolatnak ki kell tartania a következő vasárnapig, a következő prédikációig, azaz a hétköznapok dolgos óráiban vagy legalább este jusson a hallgató eszébe.
- Akkor éri el tanító hatását, ha a hívő egy-egy élethelyzetben jó, azaz jézusi megoldást talál, mert eszébe jut a szószékből elhangzott tanítás.
- A jó prédikáció végén nem lógó orrú hívek hagyják el a templomot, hanem mosolygó, tetterre kész emberek – hisz Jó Hírt, Örömhírt hallottak -, akik megpróbálják ma megvalósítani a kétezer évvel ezelőtti tanítást.

Budapest, 2012. augusztus 26.

Nemes Ákos